

1989 மே 12]

(முற்பகல் 11-20)

(ஆ) தீர்ப்பெட்டித் தொழில்களுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த கலால் வரி வித்தியாசத்தைத் திரும்ப நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென மத்திய அரசைக் கோருதல்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புக்கு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மைய அரசு அண்மையில் 1989-90 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தீர்ப்பெட்டித் தொழில்களுக்கான கலால் வரி விதிப்பில் செய்த மாற்றங்கள் இயந்திர முறையில் தீர்ப்பெட்டித் தயாரிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு வரிச் சலுகை சாதகமானதாகவும், குடிசைத் தொழில் மூலம் தீர்ப்பெட்டித் தயாரிக்கும் அமைப்புகளுக்குப் பாதகமானதாகவும் அமைந்து விட்டன. 11 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு கலால் வரிச் சலுகை அளித்தும், வரிச் சலுகையால் இயந்திர முறையில் தீர்ப்பெட்டித் தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் மட்டுமே பயன்பெற்றன. 10 ஆயிரம் குடிசைத் தொழில் அமைப்புகள் பாதிப்புக்கு ஆளாகியும் மூடப்பட்டும் விட்டன. இதன் காரணமாக வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் பத்து இலட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கும் நிலைக்கு ஆளாகி உள்ளனர் என்பதை இந்த மன்றம் மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறது.

மூலப் பொருள் விலை உயர்வையும் கலால் வரிச் சலுகையையும், ஒப்பீடு செய்கையில் குடிசைத் தொழில் மூலம் உற்பத்தி செய்யும் அலகுகள் மீண்டும் உற்பத்தியைத் தொடர இயலவே முடியாத சூழ்நிலையை கலால் வரிச் சலுகை உருவாக்கி விட்டது என்பதை இம்மாமன்றம் கவலையுடன் மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறது.

ஏழைத் தொழிலாளர் குடும்பங்களைப் பட்டினியிலிருந்து காப்பாற்றித் தொடர்ந்து வேலை வாய்ப்பு வழங்கவும், 10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட சிறு மற்றும் குடிசைத் தொழில் அலகுகளைப் பாதுகாக்கவும், குடிசைத் தொழில் அலகுகளில் தேங்கிக் கிடக்கும் உற்பத்தியான தீர்ப்பெட்டிகளை விற்பனை செய்ய ஏதுவாகவும் மத்திய அரசு கலால் வரி விதிப்பில் செய்துள்ள மாற்றங்களைத் திருத்தி அமைப்பது அவசியம் என்று இம்மாமன்றம் வலியுறுத்துகிறது,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 12]

எனவே, மத்திய அரசின் 1989-90 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் செய்த மாற்றங்களைத் திருத்தியமைத்து, 1989 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 28 ஆம் தேதிக்கு முன் இருந்த சலால் வரி வித்தியாசத்தைத் திரும்ப நடைமுறைப்படுத்தி, பிரச்சினைக்கு உடனடி தீர்வுகாண இப்பேரவை மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறது.”

இதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை அறிய விரும்புகிறேன்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மதிப்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் இதில் உரையாற்ற இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இந்த அவையில் இது தொடர்பாக உறுப்பினர்கள் நிறைய புள்ளி விவரங்க ள்ளடு செய்திகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுத்தான் இந்த அரசினர் தனித் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது என்பதையும், இன்னும் இங்கே நிறைவேற்றவேண்டிய சட்டங்கள் நிலுவையில் இருக்கின்றன என்பதையும் மனதிலே கொண்டு, பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் புதிய செய்திகள் ஏதேனும் இருந்தால், தெரிவித்து, இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் முழு மனதாக ஆதரிக்கிறோம். குறிப்பாக இந்த மத்திய அரசினுடைய கலால் வரி மாற்றத்தினாலே தமிழகத்திலே இருக்கிற பல்லாயிரக்கணக்கான சிறு தொழில் உற்பத்தியாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்தத் தொழிலிலேயே நம் பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக பெண்கள், தாய்மார்கள் வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், ராமநாதபுரம் மாவட்டம் மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் போன்ற பல்வேறு பகுதிகளிலே மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

முதல்வர் அவர்களுடைய தீர்மானத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளதைப்போல வறட்சியின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிற இந்த நேரத்தில் இத்தகைய கலால் வரி விதிப்பின் மாறுதல் காரணமாக—மேலும் தமிழகத்திலே லட்சக்கணக்கான மக்கள் வேலையில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்தச் சிறு உற்பத்தியாளர்கள் இந்தத் தொழிலை துவங்குவதற்கு தங்கள் கையிலே உள்ள சிறு மூலதனத்திலும்

1989 மே 12]

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

வங்கிகள் மூலம் கடன்களைப்பெற்றும்; இந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்த அவர்கள், மீண்டும் இந்தத் தொழிலை நடத்த முடியாத அளவிற்கு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, தொழிலைக் கைவிட்டுவிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த வரி விதிப்பின் தன்மையை மாற்றியமைத்து, இந்தத் தொழிலைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காக வேண்டி, இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழகத்திலே உள்ள பல்வேறு இடங்களிலே குறிப்பாக குடியாத்தம் நகரத்திலேதான், தமிழகத்திலே சிவகாசிக்கு அடுத்தபடியாக குடியாத்தம் நகரத்திலேதான், இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழில் இருப்பது என்பது அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்குள்ள சிறு உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுடைய அதிருப்தியை மத்திய அரசுக்கு தெரிவிக்கின்ற முறையிலே ஓரிரு நாள் தொழிற்சாலையை மூடினார்கள். தொடர்ந்து உண்ணாவிரதம் நடத்தினார்கள். பிரச்சினை தீரவில்லை. ஆகவே மத்திய அரசு இன்றைக்கு 11 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே வரிச் சலுகை அளித்திருப்பது மிகப் பெரிய முதலாளிகள், ஏகபோக முதலாளிகள் என்று சொல்கிறோமே அவர்களுக்கும்; மிகப் பெரிய இயந்திரங்களை வைத்து உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கும்தான் லாபமாக அமைந்திருக்குமே, ஒழிய சிறு தொழில் செய்பவர்களுக்கு அது லாபமாக அமையவில்லை. ஆகவே இன்றைக்கு மாநில அரசு கேட்டுக் கொண்டிருப்பதைப்போல 1989 ஆம் வருடம் பிப்ரவரி மாதம் 28ஆம் தேதிக்கு முன்னாலே இருந்த அடிப்படையில் இந்தக் கலால் வரியை திருத்தி அமைப்பதன் மூலமாகத்தான் இந்த தொழிலைப் பாதுகாக்க முடியும். ஆகவே இந்தத் தொழிலைப் பாதுகாக்கின்ற நேரத்திலே இன்னொரு கருத்தையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சிறிய உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள் கிடைப்பதிலே சிரமம் இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள் கிடைப்பதற்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே அங்காடிகள் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு வேண்டிய குச்சி போன்ற பல பொருள்கள் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் சிறிய உற்பத்தியாளர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். அது மட்டும் அல்ல சிறிய உற்பத்தியாளர்கள் செய்கிற இந்த உற்பத்தியான பொருட்களை விற்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இல்லை. பல்வேறு மாநிலத்திலே யிருந்து வருகின்றவர்கள் அல்லது இந்த மாநிலத்திலேயே இருக்கிற இடைத்தரகர்கள்தான் அதை வாங்கி விற்பனை செய்வதன் மூலமாக லாபம் அடைகிறார்கள். ஆகவே சிறிய உற்பத்தியாளர்கள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களுக்கு லாபம் அடைகிற வகையில் ஒரு விற்பனை

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்] [1989 மே 12]

இணையம் கூட ஏற்படுத்தி சிறிய உற்பத்தியாளர்கள் செய்த பொருள்சளுக்கு மார்க்கெட் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் அத்தகைய சிறிய தொழிலைச் செய்கின்றவர்களை இன்றைக்குப் பாதுசாக்க முடியும்.

ஆகவே அரசு குறிப்பிட்டதைப்போல தமிழகத்திலே இருக்கிற லட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்கள் இன்றைக்கு எப்படி வாழ்க்கையை நடத்துவது என்று தெரியாமல் பரிதாபமான சூழ்நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையைச் செம்மையுறச் செய்ய வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசு நம்முடைய தீர்மானத்தை ஏற்று 1989ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திற்கு முன்னால் இருந்த நிலையைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இந்தத் தொழிலிலே இருக்கிற லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலியும் பஞ்சப்படியும் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டது. அது தமிழகத்தில் இன்றைக்கு பல இடங்களில் முறையாக அமல்படுத்தப் படுவதில்லை. அதுகூட நிச்சயித்து பல ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலையில் இந்தக் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தையும் பஞ்சப் படியையும் மாற்றி அமைப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. இந்தத் தொழிலிலே சிறிய குழந்தைகள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். குழந்தைகளை தொழிற்சாலைகளில் ஈடுபடுத்தக் கூடாது என்று ஏற்கெனவே பல சட்டங்கள் இருந்தாலுங்கூட அவைகளைக்கூட இன்றைக்கு முறையாக அமல்படுத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வத்து, அவைகளை முறையாக அமல்படுத்தக் கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த தீர்ப்பெட்டித் தொழிலைக் கிராமப்புறங்களில் ஏழை எளிய மக்கள் குடிசைத் தொழிலாக நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள், 2,3 மாதங்களாக மூடப்பட்டிருப்பதால் நலிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தச் சிறிய உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுடைய தொழிற்சாலையை மீண்டும் துவக்க வேண்டுமென்றால் கூட அவர்களுக்கு மூலதனப் பொருள் கிடைக்காத அளவிலே இருக்கிறது. அவர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருளை விற்க முடியாதபடி தேக்கம் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்த பொருளை நியாயமான முறையில் விற்பதற்கு ஒரு விற்பனை இணையத்தை அமைப்பதன் மூலமாக விற்பனைக்கு

1989 மே 12]

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

உத்தரவாதம் செய்யப்பட வேண்டும். அந்தத் தொழிற்சாலைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் உடனடியாக 1989 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திற்கு முன்னால் இருந்த நிலைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குழந்தைகள் பெரும் அளவில் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். நானும் கூட 1982-83 ஆம் ஆண்டில் சாத்தூர் சிவகாசி போன்ற பகுதிகளுக்கு அன்றைக்கு இருந்த அரசு அமைத்த கமிட்டி மூலமாகச் சென்ற நேரத்திலே பார்த்திருக்கிறேன். 8 வயது 9 வயது 10 வயது உள்ள குழந்தைகள் எல்லாம் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அதை மாற்ற வேண்டும். இந்தத் தொழிலைப் பாதுகாக்கின்ற அதே நேரத்தில் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற ஊழியர்சங்குக்கு குறைந்தபட்சக் கூலியும் பஞ்சப்படியும் இதர வசதிகளையும் பாதுகாக்கிற வகையில் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிக் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏறத்தாழ 10 இலட்சம் மக்கள் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்போகின்ற இந்தத் தீர்மானத்தின் பின் விளைவுகளை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற பகுதியிலேயிருந்து நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இங்கே வந்து பேசுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை உருவாக்கிக்கொண்டு வந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் கிராமத்தொழில் அமைச்சர் சகோதரி சுப்புலட்சுமி அவர்களுக்கும், நான் அந்த வட்டாரத்து மக்கள் சார்பில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு காமராஜர் மாவட்டமாக இருக்கின்ற பழைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியில் ஐவகை நிலங்களில் பாலை நிலம் என்று வர்ணிக்கப்படுகின்ற அந்த நிலத்திற்கு உரிய இயல்புகளோடு எங்கே பார்த்தாலும் சள்ளியும் முள்ளும் நிறைந்து இருக்கின்ற காடுகளைக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த சானல் பூமியில் 1923 ஆம் ஆண்டு சிவகாசியிலிருந்து இரண்டு இளைஞர்கள் சல்கத்தா சென்று— திரு. ஜய நாடார், திரு. ஷண்முக நாடார் என்ற இரண்டு இளைஞர்கள்—அங்கே புதியதாக ஜப்பான் நாட்டிலிருந்து வந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட தீப்பெட்டித் தொழிலை அவர்களே கற்று சிவகாசிப் பகுதியிலே வந்து தீப்பெட்டித் தொழிலை குடிசைத் தொழிலாக அவர்கள் அன்றைக்கு ஆரம்பித்தார்கள். அன்றைக்கு ஆரம்பித்து அந்தத் தொழில் பள்ளத்தாக்காக இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியை வறண்ட பாலையாக இருக்கின்ற சிவகாசிப் பகுதியை இன்றைக்கு சுவர்க்க பூமியா

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

[1989 மே 12]

மாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் இன்றைக்கு மிக விமரிசையாக அற்புதமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு தொழிலாளி நாள் ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் சம்பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்குக் கூட இந்தத்தொழில் அங்கே சிறப்பான குடிசைத் தொழிலாக ஹேண்ட்மேட் செக்டாரிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது அப்படிப்பட்ட தொழில். சிவகாசியிலே வேலைக்கு ஆட்கள் தேவை என்று தீப்பெட்டித் தொழிலை நடத்துகின்ற அதிபர்கள் ஊர் ஊராக அற்புதமான பஸ்களை, டி. வி. செட் பொருத்திய பஸ்களை வீடியோ செட் பொருத்திய பஸ்களை வைத்துக்கொண்டு கூலிக்கு ஆட்களை அழைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அங்கே வேலைவாய்ப்பு அற்புதமாக இருந்த அந்தச் சூழ்நிலையில் திடீரென்று டெல்லியிலிருந்து பிப்ரவரி மாதம் 28-ந் தேதி ஒரு இடி விழுந்தது. புதிய வரி மாற்றம் என்ற பெயரில் ஒரே ஒரு கம்பெனிக்கு விம்கோ என்ற அயல் நாட்டு கம்பெனிக்கு வீ இண்டியன், பை இண்டியன் என்று தேசியம் பேசுகின்ற பாரத சர்க்கார் ஒரு வெளிநாட்டுக் கம்பெனிக்குச் சலுகையைத் தந்து அந்தச் சலுகையின் மூலம் சர்க்காருக்கு 11 கோடி ரூபாய் நஷ்டத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டு, இந்தச் சிறு தொழிலை—தீப்பெட்டித் தொழிலைச் அடியோடு இன்றைக்கு நசுக்கி இருக்கிறது. பருந்து பசிக்கின்றது என்று சொன்னவுடன் சின்னச் சின்ன கோழி குஞ்சினுடைய கழுத்தைத் திருகி அதற்கு இரை போடுவதைப் போல இந்த மாபெரும் பாதகத்தை மத்திய சர்க்கார் செய்திருக்கிறது என்பதை எண்ணும்போது இந்த நாட்டிலே ஒரு குடும்பகனாக இருப்பதற்கே நான் உள்ளபடியே வெட்கப் படுகிறேன், வேதனைப்படுகிறேன். ஏறத்தாழ 10 இலட்சம் தொழிலாளர்கள் அன்றாடம் உழைத்து அவர்சளுடைய குடும்பத் தேவைக்கு ஏற்ற அளவுக்கு வளமாக வாழ்கின்ற.

திரு. சா. பீட்டர் அல்போன்ஸ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏதோ மத்திய சர்க்காரை பருந்துக்கு ஒப்பிட்டு, சிறு குஞ்சுகளுடைய கழுத்தைத் திருகிச் சாப்பிடுகின்ற ஒரு ரத்த வெறிபிடித்த அரசாக படம்பிடித்துக் காட்டுகின்ற குறிப்புகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று நான் மிக்க பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்கள் கட்சிச் சார்பிலே சிறப்புக்குரிய குமரி அனந்தன் பேசுவார். அவர் வந்து வேறு ஒரு உவமையைச் சொல்லி அதற்கு ஒரு முடிவு கட்டட்டும். திரு. சீனிவாசன் தொடர்ந்து பேசலாம்.

1989 மே 12]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, அது என்ன அவை குறிப்பிலிருந்து நீக்குவது? 1923-ல் இங்கே டெல்லியிலிருந்து வந்த கம்பெனிதான் விற்கோ கம்பெனி. இன்றைக்கு அந்தக் கம்பெனியில் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் 600 பேர்கள் மாத்திரமே வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் ஏறத்தாழ 10 லட்சம் பேர்கள் வேலை செய்கின்ற அந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு, குடிசைத் தொழிலுக்கு—மெக்கனைஸ்ட் செக்டார்—இயந்திரத் தொழில் மூலம் உற்பத்தி செய்கின்ற விற்கோவிற்குச் சாதகமாசத்தான் மத்திய சர்க்கார் இந்த வரியை விதித்திருக்கிறது. விற்கோ கம்பெனி சார்பில் ஒரு கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதிலே கூட மாண்புமிகு ஸ்ரீமதி சுப்புலட்சுமி என்று போடத் தெரியாமல் வெறும் ஸ்ரீமதி சுப்புலட்சுமிக்கு என்று போட்டிருக்கிறார்கள். காரணம் அவன் பெரிய கம்பெனிக் காரன். வெளிநாட்டுக்காரன். நம்முடைய அமைச்சரை மாண்புமிகு அமைச்சர் என்று கூடச் சொல்வதற்கு அவனுக்கு மனம் வரவில்லை. அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற காரணம் விற்கோவினால்—நாங்கள் 5% 20% தீப்பெட்டிதான் உற்பத்தி செய்கிறோம் அதனால் பாதிக்காது என்பதுதான். நான் கடந்த கால ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1927-28-ல் ஏறத்தாழ 21 இடங்களில் பம்பாய், வங்காளம், பர்மா, பஞ்சாப், சென்னை, வத்திரப் பிரதேசம், சென்ட்ரல் ப்ராவின்ஸ் என்று அந்தக் காலத்தில் அழைக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இந்தியா முழுவதும் ஏறத்தாழ 21 இடங்களில் செமி-மெக்கனைஸ்ட் செக்டார் என்ற தீப்பெட்டி உற்பத்தித் தொழில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இது இந்தியர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட தீப்பெட்டி, இந்த விற்கோ கம்பெனி தொடங்கி நடந்து முடிந்ததற்குப் பின்னாலே அந்த இருபத்தொன்று கம்பெனிகளும் இழுத்து மூடப்பட்டன. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது அவர் தன்னுடைய சொந்த மாநிலத்திலேயும், வடநாட்டிலேயும்—சிவகாசி, சாத்தூர், கோயில்பட்டி வட்டாரங்களில், தமிழ்நாட்டில் ஒரு மாவட்டத்திலே, ஒரு பகுதியிலே இந்தத் தொழில் இவ்வளவு தூரம் டாமினேட்டிங்ஸாக இருக்கிறது, அதை நம்முடைய ஏரியாவிக்குக் கொண்டு போகவேண்டும் என்று,—பழைய இழந்து போன தொழில்களைப் புதுப்பிக்கவேண்டும் என்று அவர் தன்னுடைய செல்வாக்கு முழுவதையும் பயன்படுத்தி, அதிகாரத்தை முழுவதும் பயன்படுத்தி சலுகைகளை அள்ளி வீசி அங்கே வடக்கே ஆரம்பித்தார். வடக்கே அந்தத் தொழிலை திரும்ப ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் அந்தத் தொழிலைத் திரும்ப ஆரம்பித்து நடத்த முடியவில்லை. மத்திய சர்க்கார்

[திரு. பே. சீனிவாசன்] [1989 மே 12]

முழுச் சலுகை சொடுத்தும், முழுப் பாதுசாப்பு சொடுத்தும், முழு முயற்சி எடுத்தும் அந்தத் தொழிலை, ஒரு தடவை செத்துப் போன தொழிலைத் திரும்ப அங்கே ஆரம்பிக்க முடியவில்லை. அந்த அபாயம் நம்முடைய மாவட்டத்திற்கு, காமராஜர் மாவட்டத்திற்கு, தமிழ்நாட்டிற்கு, குடியாத்தத்திற்கு, ஹோசூருக்கு, நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு இன்றைக்கு வரப் போகிறது.

விம்கோகாரர்கள் சொல்கிறார்கள் நாங்கள் சப்ளை செய்வது மிகக் குறைந்த பகுதிதான் என்று. ஆனால் இன்றைக்கு அந்த விம்கோவுக்கு என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றன. முழுக்க, முழுக்க இயந்திரத்திலே செய்கிறார்கள். லேட்சக்கணக்கான, பத்து லேட்சம் பேர் உற்பத்தி செய்கிற தீப்பெட்டியை விம்கோகாரர்கள் 1,000 பேரை வைத்துச் செய்ய முடியும். அந்த அளவிற்கு இயந்திர வசதி வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதை வைத்துத்தான் இன்றைக்கு அவர்கள் இந்த ஒரு ஒப்பாரி வைத்து ஒரு அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். விம்கோ தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற வரை, விம்கோ இந்தியாவில் இருக்கிறவரை, இந்த மெக் சனைஸ்டு செக்டார் இருக்கிறவரை, இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழில் நிச்சயம் தலையெடுக்க முடியாது. சுதர்த் துணிக்கு, சைத்தறிக்கு, மாநில சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் ஆகியவை ஏராளமான சப்ளிடி கொடுத்து, ரிபேட் கொடுத்து அந்தத் தொழிலை நாம் பாதுசாக்கிறோம். காரணம், காந்தியார் சொன்ன யோசனையை ஏற்று நாம் அதைச் செய்கிறோம். நீங்கள் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு இங்கே சப்ளிடி கொடுக்க வேண்டாம். அந்தத் தீப்பெட்டித் தொழில் மூலம் ஏறத் தாழ் 10 லேட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. சர்க்கார் செய்யவேண்டிய இந்தக் சடமையை, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கின்ன, கின்ன முதலாளிகள் செய்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல.

மத்தாப்புத் தொழிற்சாலையில் 10,000 பேர் வேலை பார்க்கிறார்கள். தீப்பெட்டி தொழில் மூலம் சுங்க வரியாக நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலிருந்து 16 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காருக்கு, டெல்லிக்கு அழுது தொலைக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு வரி சட்டுகிற தொழில், வேலை கொடுக்கிற தொழில். இந்தத் தொழிலை அழிப்பதற்கு, இதை நசுக்குவதற்கு இன்றைக்கு விம்கோவுக்கு மிக வயர்ந்த வரிச் சலுகையைக் கொடுத்து, நாங்கள் வரியை மற்றவர்களுக்கும் குறைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு வரியைக் குறைத்து இருப்பதாக அவர்கள் சொல்வது புள்ளிவிவரப்படி சரியல்ல. இங்கே ஒரு வறுப்பினர் கூடச் சொன்னார், பர்சென்டேஜ் பார்த்தால்

1989 மே 12] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

உங்களுக்குத்தான் அதிகம் வருகிறது என்று சொன்னார். விம்கோ தீப்பெட்டித் தொழிலில் மாத்திரம் அல்ல; தீப்பெட்டியின் மூலப் பொருள்களுக்கு இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் வரியைக் கூட்டி அந்த வரியின் மூலம் விம்கோவுக்குச் சாதகம் செய்து இருக்கிறது. காரணம், விம்கோ மூலப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறது. சல்பர், குளோரேட் போன்ற மூலப்பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறது. தீக்குச்சி வெட்டுகின்ற தொழிலைச் செய்கிறது. ஆக்வே எல்லா வகையிலேயும் விம்கோ என்ற அயல்நாட்டுக் கம்பெனிக்கு, ஒரு வெளிநாட்டுக்காரன் பங்குதாரர்களாக இருக்கிற அந்தக் கம்பெனிக்கு, வடநாட்டில் சில பண முதலைகள் ஆதிக்ஷம் செலுத்துகிற அந்தக் கம்பெனிக்கு—டெல்லியிலே அவர்கள் யாரை எப்படி விலைக்கு வாங்கினார்களோ தெரியாது. அதை இங்கே இருக்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு சாங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்கள் தான் தயவுசெய்து புரிந்துகொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு மிசப் பெரிய ஒரு பாதகம், ஒரு பாவம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் மத்திய சர்க்கார், மீண்டும் பிப்ரவரி 28-ஆம் தேதிக்கு முன்னாலே இருந்த அந்த வரி முறைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இதைத் தான் இந்தத் தீர்மானம் வற்புறுத்துகிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோளை மாத்திரம் நான் விடுக்கச் சடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இன்றைக்கு இருக்கிற அந்த டைனி செக்டர், ஏறத்தாழ 10,800 தொழிற்சாலைகள், சின்னச் சின்ன தொழிற்சாலைகள், அதோடு ஏறத்தாழ 900 ஹெண்ட்-மேட் செக்டார்—கொஞ்சம் பெரிய தொழிற்சாலைகள், இந்த இரண்டு பிரிவினருக்கும் மாநில சர்க்கார் இரண்டு சதவிகிதம் வரி விதித்து இருக்கிறது. இந்த வரி சாங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த வரையில் இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சி, பொற்கால ஆட்சி, கலைஞர் தலைமையில் இருந்த வரை இல்லை. எம்.ஜி.ஆர். என்ன நினைத்தாரோ, அவர்களுக்கு மூன்று சதவிகிதம் வரி போட்டார். அந்த வரியை சுவர்னரூபை ஆட்சிக் காலத்திலே ஒரு சதவிகிதம் குறைத்து இரண்டு சதவிகிதமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வரியின் மூலமாக வரக்கூடிய தொகை 1½ கோடி அல்லது இரண்டு கோடி இருக்கும். அந்த இரண்டு கோடியை, இந்தச் சிறுதொழில் நடத்துபவர்கள், படிக்காதவர்கள், தொழிலாளிகள், ஆகிய அவர்களிடம் வசூலிக்கிற முறையிலே மிகப்பெரிய சித்திரவாதையே அதிகார வர்க்கத்தால் நடைபெறுகிறது. அதைத் தவிர்க்க அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் இல்லாமல் முழுவதும் அந்த இரண்டு பர்சென்ட்

[திரு. பெ. சீனிவாசன்] [1989 மே 12]

வரியை ரத்துச் செய்து விட்டு, ஒருளோரேட்டிலே மத்திய சர்க்கார் ஏற்கெனவே வரி போட்டு விட்டது.—மீதி சாகித அட்டை, நீல வண்ணக் சாகிதம், மற்ற மூலப் பொருட்சள் மேல் கொஞ்சம் வரியைப் போட்டு, மாநில சர்க்கார் 4 கோடி ரூபாய் கூட வசூலித்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு அவர்கள் ஆட்சேபம் செய்யவில்லை.

(முற்பகல் 11-40)

ஆனால் அந்த 2 சதவீத வரி என்பது அதிகாரிகள் சிறு தொழிலை வேட்டை ஆடுவதற்கு பயன்படுத்துகிற ஒரு சாதனமாக இருக்கிற காரணத்தால்—அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் தேர்தல் நேரத்தில் கூட நான் கேட்டேன், நான் என்ன முதலமைச்சரா? நீ என்ன சட்டமன்ற உறுப்பினரா? இப்படித் தேர்தல் கூட்டத்திலே கேட்கிறாயே என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்து விட்டார்கள், நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்து இருக்கிறேன். எனவே—மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமுணை கூர்ந்து, அருள்கூர்ந்து யார் யாருக்கோ எந்த எந்த துறையில் இருக்கிற நலிந்தவர்களுக்கு எல்லாமோ உதவி செய்கிற கருணை கொண்ட நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்ப்பெட்டித் தொழிலை இன்றைக்கு ஓரளவுக்கு மத்திய அரசு கழுத்தை நெறித்துக் கொண்டு இருக்கிற இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஆறுதல் தருகின்ற வகையில் அந்த தொழிலுக்கு புத்துயிர் தருகின்ற வகையில் 2 சதவீத மாநில அரசினுடைய வரியை அடியோடு ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேறு இனங்களில் அந்த வரியைப் போட்டு வசூலித்துக் கொள்வதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்து இந்தத் தீர்மானத்தை—சமய சஞ்சீவியாக, இன்றைக்கு நலிந்துபோய்க்கொண்டிருக்கிற சிறு தொழில்கள் செய்கின்ற தீர்ப்பெட்டி உற்பத்தியாளர்களுக்கு மா—மருந்தாக வந்து இருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை—நான்—ஆதரித்து, மத்திய அரசு இதையாவது கொஞ்சம் கருணை கூர்ந்து ஒரே ஒரு அன்னிய சம்பெனிக்காக, வெளிநாட்டு கம்பெனிக்காக ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்து இருக்கிற மத்திய அரசு அதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும், பழைய வரிமுறை இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்ப்பெட்டி தொழில் என்பது நம்முடைய நாட்டில் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு கிடையாது. இந்த மத்தாப்புப் பெட்டி வாங்க வேண்டும் என்றால் கூட வெஸ்ட் ஜெர்மனியிலிருந்து தான் அந்தக் காலத்தில் வரும். நெருப்புக்குச்சி கூட சிவப்பாகத்தான் இருக்கும். நம்முடைய பையன்கள் எல்லாம் சொல்லுவார்கள். அந்தக் காலத்திலே வெள்ளைக்காரன்

1989 மே 12] [திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

காலத்திலே அவனுடைய தொப்பி எல்லாம் சிவப்பாக வைத்து இருப்பான். ஆகவே பையன் எல்லாம் நெருப்புக் குச்சி என்று கூப்பிடுவான் அந்த காலத்தில். நெருப்புக் குச்சி சிவப்பாகத் தான் இருக்கும் அந்தக் காலத்தில். இப்போதுதான் அது கருப்பாக இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் பையன்கள் என்ன சொல்வார்கள் என்றால் போலீஸ் 4 பேர் வந்தால் அதோ பார் நெருப்புக் குச்சி வருகிறது — சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் அப்போது ரொம்ப வேகம். நெருப்புக் குச்சி வருகிறது, நெருப்புக் குச்சி வருகிறது என்று சொல்லுவார்கள். அந்த மாதிரி இது எல்லாம் வெளிநாட்டிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது நம்முடைய நாட்டில் அவர்கள் சொன்னது போல், திரு. பெ. சீனிவாசன் அந்தத் தொகுதியிலிருந்து ஜெயித்து வந்தவர் அவர்கள் ரொம்ப நன்றாகச் சொன்னார்கள். இப்போது அங்கே இது குடிசைத் தொழிலாக இருக்கிறது அங்கே போய்ப் பார்த்தால்தான் தெரியும். சகலமும் அங்கே இருக்கிற சோத்தைத் தின்று விட்டு—10, 11 மணிக்கு அங்கே இருக்கிற பெண்ணிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டு போவார்கள். டேப்டி சுற்றுவது, டேப் சுற்றுவது, குச்சியை அள்ளிப் போடுவது, அதற்கு மேல் செய்வது எல்லாம் வெகு சல்லிசாக நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. இது லாபமாக இருந்தால் தான் தொழில் செய்ய முடியும். இல்லை என்றால் தொழில் செய்ய முடியாது. இப்போது போட்ட அந்தக் கலால் வரியை விட்டீரா வாங்கியிருக்கிறார்கள். இது யாருக்கு உபயோகம் என்றால் இந்த கம்பெனி இருக்கிறதே வெட்டும்புலி என்று சொல்லுவது, யாரை வெட்டுகிறார், எதை வெட்டுகிறார், புலியை வெட்டுகிறார்களா— அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய கம்பெனிக்கு சாதகமாக இந்த மத்திய அரசு கலால் என்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாக அப்படி சொன்னால் கூட காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஏதாவது சொல்லுவார்கள், வரி போடுவது மத்திய அரசு. அந்த பட்டுஜட்டிலே பழைய வரி இருந்தால் இந்த குடிசைத் தொழில் ஒரு தொழில் இரண்டு தொழில் இல்லை, 10 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தொழில். அங்கே போனால் தான் தெரியும். சாத்தூர், சிவகாசி, விருதுநகர் எல்லாம் ராஜபாளையத்தில் 4 பக்கத்திலும் இருக்கும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இருக்கும் இதில் ஜாதி வித்தியாசம் இல்லை. எல்லோரும் ஐய்யன் கூட அந்த இடத்திலே அந்த டேப் ஒட்டுவான், அதற்கு வரி போடுகிறார்கள் யாருங்கள். அந்த டேப்பை நிறைய கொண்டு போய்ப் போட்டால் கட், கட் என்று வெட்டுவான். ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை ஒரு குடிசை, 2 குடிசை அல்ல ஆயிரக்கணக்கான குடிசைத் தொழில்கள் நல்லபடியாக இருக்கும்படியான இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து மறுபடியும் அந்தக் கலால் வரியை விட்டீரா வாங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

[1989 மே 12]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் ஆதரித்து ஒரு சில கருத்தைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். மாண்புமிகு சிவகாசி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரம் அவர்களும் இந்தத் தீர்ப்பெட்டித் தொழிற்சாலையை நம்பி இருக்கின்ற 10 லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களின் துயர் நிலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் இந்த நிலைமைகளை நாங்கள் இந்த சட்டமன்றத்தில் சவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இது சம்பந்தமாக அப்போதே பதில் அளித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு மத்திய அரசினுடைய இந்தக் கலால் வரியினுடைய ஒரு மாற்றத்தின் காரணமாக ஏற்கனவே பன்னாட்டு மூலதன கம்பெனி, பல கோடி ரூபாய்களை சம்பாதிக்கக்கூடிய அந்தக் கம்பெனிக்கு விசேஷமான சலுகையை 11 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசு அளித்து இருக்கிறார்கள். அந்தச் சலுகை அவர்களுக்கு ஒரு பண்டலுக்கு 6 3/4 ரூபாய் இப்போது கொடுக்கிறார்கள். 6 ரூபாய் 75 பைசா ஒவ்வொரு பண்டலுக்கும் அவர்களுக்கு இப்போது மானியமாகக் கொடுக்கிற முறையில் அந்த வரியில் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக சி. கிளாஸ் பேக்டரிக்கு, 'டீ' கிளாஸ் பேக்டரிக்கு — 'டீ' கிளாஸ் பேக்டரி என்று சொன்னால் கையால் செய்யக்கூடிய சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் பற்றி ஏற்கனவே சொன்னார்கள். — அதற்கு 2 ரூபாய் 50 பைசா தான் அவர்களுக்கு சலுகை. ஆகவே அதில் 4 ரூபாய் 25 பைசா வித்தியாசமாகக் கொடுத்து மார்க் கெட்டில் இந்த தொழிலை முழுக்க முழுக்க இந்த சிறு தொழிலை கையால் செய்யக்கூடிய இந்த 10 ஆயிரக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள் மூடிவிட்டு 10 லட்சக்கணக்கான அந்த தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் செய்யக் கூடிய ஒரு காரியம் இந்தக் கலால் வரியினுடைய மாற்றத்தினால் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் மிக வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் அங்கு கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது. சிவகாசி, சாத்தூர், கோவில்பட்டி ஆகிய மூன்று பகுதிகளிலும் இருக்கிற பெரும் பாலான மக்கள், 4, 5 ஆண்டுகளாக விவசாயம் ஒன்றுமே பிரயோசனமில்லாததால் நிலம் வைத்திருக்கிற தொழிலாளர்கள் கூட தங்கள் குழந்தைகளைத் தீர்ப்பெட்டித் தொழிற்சாலைக்கு வேலைக்கு அனுப்பி அதை வைத்துத்தான் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய பரிதாபசரமான நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள நான் மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன்.

1985 மே 12]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அந்தத் தொழிலுக்கும் இன்றைக்கு மிகப்பெரிய இடைஞ்சலை ஏற்படுத்தி அந்தத் தொழிற்சாலை நடக்க முடியாமல் செய்து அந்த தொழிற்சாலையிலே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆகவே தான் இந்தத் தீர்மானம் இப்போது சொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் தீர்மானத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஒரு வாசகம் 28-2-1989க்கு முன்னால் இருந்த அதே வரிகளை, அதே மாதிரி நிலைமைகளைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்று, நாம் கேட்கிறோம். அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் உடனடியாகச் சம்மதிக்கும், அதை உடனடியாகச் செய்யும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், நான் அவ்வேறு ஒரு நாள் பேசுகிற போதே சொல்லியிருக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை சிறு சிறு தொழில்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. மிகப் பெரிய பன்னாட்டு மூலதன நிறுவனங்கள், ஏக போகமான பெருமுதலாளிகள், மிகப் பெரிய சப்பேனிகள் ஆகியவற்றைப் பாதுகாக்கக் கூடியதாசத்தான் இருக்கிறது. அதனால்தான் நாம் எல்லாம் சேர்ந்து அதை எதிர்த்து, அந்தக் கொள்கை மாற வேண்டுமென்று மிகப் பெரிய போராட்டங்களை நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள், சிறு சிறு தொழிற்சாலை முதலாளிகள் எல்லாம் ஏகபோக முதலாளிகளின் ஆதிக்கத்தின் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்டு அத்தொழிற்சாலைகள் மூடப்படக்கூடிய, பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கக்கூடிய நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஸ்டாண்டர்டு மோட்டார் தொழிற்சாலை பிரச்சினை, டாட்டா பிரிவா போன்றவர்களால்தான் ஏற்பட்டது என்று சொல்லப் படுகிறது.

இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வரவேற்பதோடு, மத்திய சர்க்காரின் இந்தக் கொள்கையினால் சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்படுவதின்றும் காப்பாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தை நாம் வற்புறுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குக் கலால் வரி விதிப்பின் மூலமாக ரூ. 6.75 சலுகையாக பெரிய முதலாளிகளுக்கு அளிக்கப்படுகிறது அந்த ரூ. 6.75-ஐ எல்லோருக்கும் கொடுக்கட்டும். யாரும் வேண்டாம் என்று சொல்லப் போவதில்லை. 'சி' கிளாஸ் பேக்டரிகளுக்கும், 'டி' கிளாஸ் பேக்டரிகளுக்கும் இந்தச் சலுகை நீட்டிக்கப்பட வேண்டும். ரூ. 11 கோடியோடு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1989 மே 12]

இன்னொரு ரூ. 5 கோடியை அளிக்கட்டும். மிகப்பெரிய கம்பெனியாகிய 'விம்கோ' கம்பெனிக்கு சலுகையாக ஒரு பண்டலுக்கு ரூ. 6.75 வீதம் தானமாக வழங்குகிறது மத்திய அரசு. ஆனால், சிறு தொழிற்சாலைகள், கையால் செய்யும் தொழிற்சாலைகளுக்கு ரூ. 2.50 தான் என்று சொல்லி பர்சனடேஜ் போட்டுக் காட்டுகிறார்கள். இந்த வகையிலே இது மோசடி என்பதை எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சீனிவாசன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளைப் பாதுகாப்பது நம்முடைய பிரதானக் கடமை. மத்திய அரசாங்கத்தைக் கண்டித்து பெரிய முதலாளிகளைப் பாதுகாக்கிற கொள்கையை சிறு சிறு தொழில்களை நசுக்குகிற கொள்கையை எதிர்த்து நாடு பூராவும் மிகப்பெரிய போராட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் அந்தத் தொழிலைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் பிப்ரவரி 28, 1989க்கு முன்னாலே இருந்த வரியை விதிக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிற யோசனையை மத்திய அரசு கேட்குமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கேளாது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அதற்காக நாம் போராட வேண்டும். அதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. நம்முடைய உறுப்பினர் சீனிவாசன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல முன்னாலே இதற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் இல்லை. கடந்த ஆட்சியிலே இதற்கு 3 சதவீதம் விற்பனை வரி போட்டு 2 சதவீதமாக ஆளுநர் ஆட்சியிலே குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதைக்கூட சில பெரிய கம்பெனிகள் கட்ட வேண்டியது இல்லை. கன்சைன்மெண்ட் சேல்ஸ் என்று சொல்லி வெளி மாநிலங்களில் டெப்போ வைத்திருப்பவர்கள் இங்கு விற்பனை வரி கட்டாமலே சரக்குகளை டெப்போக்களுக்குக் கொண்டுபோய் விடலாம். இங்கே விற்பனை செய்தால்தான் வரியே தவிர இந்த மாநிலத்திலிருந்து கன்சைன்மெண்ட் சேல்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே கொண்டு செல்லக்கூடிய சரக்குகளுக்கு விற்பனை வரி இல்லை. இங்கே சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற தீப்பெட்டிகளுக்கு விற்பனை வரி 2 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விற்பனை பண்ணக்கூடிய தீப்பெட்டிகளுக்கு பண்டலுக்கு ரூ. 2 வீதம் வரி சேர்த்துக் கொடுக்கிறார்கள்.

1989 மே 12]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

(முற்பகல் 11.50)

அந்தச் சலுகையையாவது இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் விட்கோவிற்குக் கொடுக்கிற அதே சலுகையை, 6 3/4 ரூபாய் என்ற சலுகையை 'சி களா' ஃபேக்டரிக்கும் அளிக்கவேண்டும். அல்லது அத்தனை பேருக்கும் 5 ரூபாய் என்ற வசையிலே அறிவிக்க வேண்டும். எனவே குறைப்பதாக இருந்தால் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாகக் குறைக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் ஒரே மாதிரியாக பழைய வரியே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தி நாம் அனுப்ப வேண்டும்.

நமது அரசைப் பொறுத்தவரையில் விற்காத சரக்கை எல்லாம் நாம் வாங்கி விற்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு முழுமையாக நாம் செய்ய முடியாது. ஆனால் அதற்கு ஊக்கம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் விற்பனை வரியை நீக்குவதற்குரிய முறையில் நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் குடிசைத் தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அது ஒன்றும் அதிகமாகப் போகாது. ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கூட வராது. இந்தச் சலுகையை அளித்தால் இலட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்குப் பிழைப்பு நடக்கும் பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவார்கள். ஏதோ இந்த அரசு வதவி செய்கிறது, மத்திய அரசு தான் நமக்கு வதவி செய்யவில்லை. பாதகமாகச் செயல்படுகிறது என்று கருதுவார்கள். எனவே அந்த முறையில் விற்பனை வரியை நீக்கி இந்தத் திட்டத்தை முழுமையாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்பு மிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மாண்பு மிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. இங்கே பேசிய அத்தனை பேரும் பொதுவாக எங்களுடைய பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டதைப்போல வறட்சியான மாவட்டமாக இருக்கின்ற காமராஜர் மாவட்டம், பக்கத்தில் இருக்கிற வ. உ.சி. மாவட்டம் மற்றும் நெல்லை கட்ட போம்மன் மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்கள்தான் இதிலே மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்களுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் தீப்பெட்டித் தொழிலை கிராமங்களில் குடிசைத் தொழிலாக நாங்கள் நடத்தி வருகிறோம். கிராமங்களிலே மழை இல்லாத காரணத்தால் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் கிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள்

[1989 மே 12]

[திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்]

தங்களுடைய மாட்டுத் தொழுவங்களிலே சிறிய, சிறிய குடிசைத் தொழில்களை உண்டாக்கி அத்தனை பேரும் இந்தத் தொழிலிலே பணியாற்றி அதன் மூலம் வருகிற வருமானத்தை வைத்துக் காலத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மத்திய அரசின் இந்தத் தவறான வரிவிதிப்பின் சாரணமாக நலிந்துபோய் இருக்கிற அந்தத் தொழிலை முன்னேற்ற வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு அனைத்துக் கட்சிகளின் சார்பாக மத்திய அரசுக்கு இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் முன்மொழிந்து அனுப்புகிறோம், இங்கே பேசுகிறபோது அருமை அண்ணன் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள், முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் 2 சதவீத வரியை 2 சதவீத வரியாக ஆக்கியது போல இன்றைக்கு இருக்கிற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 2 சதவீத வரியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள், நாம் மத்திய அரசுக்கு இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்புவதற்கு முன்பாக நம்முடைய அரசின் சார்பாக விதிக்கப்படுகிற 2 சதவீத வரியைத் தள்ளுபடி செய்து இங்கே இருக்கிற தீப்பெட்டித் தொழிலைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வோடு நாம் இருக்கிறோம் என்பதை மத்திய அரசுக்கு உணர்த்த வேண்டும். அந்த வசையிலே அந்த 2 சதவீத வரியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு தள்ளுபடி செய்ததைக் கொட்டிக் காட்டி நலிந்திருக்கிற அந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிலைச் சீர்தர செய்வதற்குரிய வசையில் நீங்கள் புதிய வரிவிதிப்பை மாற்றி பழைய வரிவிதிப்பைத் திரும்பக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று மத்திய அரசை நாம் வற்புறுத்துவதுதான் சரியாக இருக்கும் என்பதைப் பணிவன் போடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு எங்களுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இதை நம்பி லைட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் கடந்த ஓராண்டு சராண்டுக் காலமாக நலியத் தொடங்கி இருக்கிறது. இது மேலும் நலியாமல் காப்பற்றுகிற முயற்சியை இந்த அரசும், மத்திய அரசும் எடுத்து ஆ வேண்டும். பொதுவாக வறண்ட மாவட்டங்களுக்கு மாநில அரசும், மத்திய அரசும் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவிடுகிறது. தீப்பெட்டித் தொழில் கட்டுப்படியாக்கக்கூடிய அளவுக்கு வேண்டிய வசதிகளை இந்த அரசு செய்து சொடுக்கும் என்று சொன்னால் பல வகைகளில் வறட்சியான மாவட்டங்களுக்குச் செலவழிக்கிற பணம் மிச்சம் ஆகும். அணைகட்டு போன்றவற்றைக் கட்டி பல கிராமங்களைச் செய்கிற சூழ்நிலையில் இதையும் உறுப்படியாக நாம்

1989 மே 12]

[திரு. சே. சே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்]

செய்வோம் என்று சொன்னால் வறண்ட மாவட்டங்களுக்கு நிச்சயமாக பலன் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசுக்கு இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்புகிற அதே நேரத்தில் இந்த அரசின் சார்பாக விதிக்கப்படுகிற அந்த 2 சதவீத வரியை நீக்கி விட்டு மத்திய அரசையும் பழைய முறையினைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று வற்புறுத்த வேண்டும் என்று பண்போடு கேட்டு அமர்கிறேன். நன்றி வணக்கம்

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசினுடைய சார்பில் வைக்கப்பட்டு இருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தில் குடிசைத் தொழில்கள் என்று சொல்கின்ற தங்களுடைய உடல் உழைப்பால் செய்கின்ற அந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு நிவாரணம் வேண்டும் என்று சொல்கின்ற நோக்கம் தான் இங்கே இருக்கிறது. இந்தத் தொழில் இன்று பல்வேறு கிளைகளோடும், விழுதுகளோடும் பெருகி நிற்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு விதையாக நின்ற இரண்டு பேர்களை நான் இந்த நேரத்திலே நினைக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அவையிலே சொல்கிறேன். அய்ய நாடார் என்று சொல்கின்ற பெருமகனாரும், சண்முக நாடார் என்று சொல்கின்ற ஒரு பெருமன்னாரும், இரண்டு பேர்களும் கல்கத்தாவிலே வேலைக்குச் சேர்ந்து, வேலையாட்களாகச் சென்று அந்த வேலையினைப் படித்து வந்து, முதலாளவர் 'அணில்', பெயர்லே தீப்பெட்டிக் கம்பெனியும், அடுத்தவர் 'சாக்' பெயரிலே அந்த படத்தோடு தீப்பெட்டித் தொழில் ஆரம்பித் ததுதான், இங்கே சிவசாகி பக்கத்திலே போடப்பட்ட விதையாகும். இந்த அளவிற்கு கிறு தொடக்கமாக கங்கோத்ரி யிலிருந்து வந்து இன்று கங்கையாசப் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்ற அளவுக்கு வேலை வாய்ப்பை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு பெரிய தொழிலாக அது வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த தொழிலிலே இன்று ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற சிக்கல் எனக்கு முன்னால் பேசிய பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டியதுபோல, விக்ரம் என்று சொல்கின்ற மல்டி நேஷனல், பன்னாட்டுத் தொழில் அதிபர்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டதிலே, இங்கே சாதாரணமாக தீப்பெட்டித் தொழிலை செய்கின்றவர்களுக்கு கொடுக்கின்ற வரி விதிப்பிலே இந்த இரண்டுக்கும் இருக்கிற வேறுபாடு சாரணத்தினாலே தொல்லை வந்திருக்கின்றது என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு வரியை விதிக்கின்றபோது சில நேரங் களில் பாதிக்கப்படுவது உண்டு. பஸ்ஸிலே போய்க்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் யாராவது ஓரவர் சாலை மிதித்துவிடுவது வேண்டுமன்ற நோக்கத்தோடு மிதிப்பதில்லை. ஆனால்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1989 மே 12]

மிதித்தது தெரிந்து அவர்கள் வருந்துகிறார் என்பது தெரிந்த உடனே சாலை எடுத்து மன்னிப்பு கேட்பது சாதாரணமாக பழக்கத்திலே இருக்கின்றது. வேண்டுமென்றே மிதித்து விடுவது இல்லை.

அதேபோல, வரி விதிப்பதும் அப்படித்தான். இங்கு எடபடிசைத்தறித் துணி ஒரு பகுதியில், பவர் லூம் துணி ஒரு பக்கத்தில், ஆலைகளிலே இருந்து வருகின்ற துணி ஒரு பக்கத்தில் என்று சொன்னால், வரி விதிக்கும் நேரத்தில் சில நேரங்களிலே ஒரு பகுதி பாதிக்கப்பட்டு விடும். எத்தனை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனைச் சுட்டிக்காட்டி அவைகளைத் தீர்வு செய்கின்ற ஒரு வேண்டுமேளாக நாம் இந்த சாரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமே தவிர அதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிப்பது பொறுத்தமானது அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம் பதித்த பருந்து குஞ்சைத் தூக்குவதுபோல தூக்கி விட்டது என்று நாம் சொல்வோமானால், நான் அதற்கு மாற்றாக சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால் சில நேரங்களிலே தாய்ப் பூனை குட்டியைத் தூக்குகின்ற நேரத்திலே அந்த குட்டிக்கு, கடித்த டீட்டத்திலே, அந்த பல்பட்டு விட்டது என்றாலும்கூட அது சிறு நெளிப்பு நெளித்தாலும்கூட, அந்த நெளிப்பையும் சுளிப்பையும் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு உடனே மாற்றிப் பிடித்து, அந்த குழந்தையினுடைய உள்ளத்தை உணர்வைப் புரிந்து கொள்கின்ற தாய்ப் பூனைபோல நமது மத்திய அரசாங்கம் நடந்து கொள்ளும் என்பதிலே எனக்கு எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இல்லை. குழந்தைகளை எல்லாம் சமமாசப் பாவிக்க வேண்டுமென்பதைப்போல, ஒரு குழந்தைக்கு போட்ட சோறு அதிர்மாயிப்போய் அதற்கு அஜீர்ணம் வருகிறது. இன்னொரு குழந்தைக்குக் குறைவாய் போய் அது பசிக்கிறது என்று சொன்னால் அடுத்த சட்டத்திலே அதனைச் சீர்திருத்திக் கொள்கின்ற அளவுக்கு இருக்கும் தாயாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேதான் நாம் இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வருகிறோம் என்று கருதுகிறேன். விம்கோ என்று சொல்கின்ற இந்தப் பெரிய தொழில் நிறுவனம் இன்று பல்வேறு கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திடம் வைத்தது. அது வைத்தது என்பது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு மேற்கு வங்காளத்திலே இருக்கின்ற அரசு ஒரு சோசலிச சித்தாந்தத்தை உடைய ஒரு அரசாங்கமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதே நானும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நாம் எல்லாம் சமதர்ம சமுதாயத்தைப் படைக்க வேண்டும் என்ற நெஞ்சத்தை யுடையவர்கள்தான். அங்கே விம்கோ தொழிற்சாலையிலே இருக்கின்ற நிர்வாகிகள் ஒரு கால கட்டத்திலே அதனை மூடுவோம் என்று சொல்கின்ற சூழ்நிலையில்கூட சில செய்திகள் தந்தார்கள். 3 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் அங்கே பாதிக்கப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாயிற்று. அப்போது ஜோதிபாக

1989 மே 12]

[திரு. குமரி அனந்தன் :]

போன்றவர்கள்கூட; அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையை எடுத்துச் சொல்கின்ற முகத்தான் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பல தகவல்களைக் கொடுத்தது உண்டு. எனவே தொழிலாளர்கள் நலனைக் காக்க வேண்டும் என்று கூட மத்திய அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறது. அது ஒரு பக்கத்திலே தொழிலாளர்களுக்கு பாதகமாக ஏற்பட்டு விடுவதை நாம் சுட்டிக் காட்டுகிற கடமை நமக்கு இருக்கின்றது என்பதைத்தான் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அருமைக்குரிய பெருமக்களும், இங்கே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனையோரும் சுட்டிக் காட்டியது போல, மலழ இல்லாத நேரத்தில் விவசாய தொழிலும் இல்லாதபோது சிவகாசி, விருதுநகர், கோவில்ப்பட்டி, இராமநாதபுரம் இன்னும் பல பகுதிகளிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு, சமூகமலை போன்ற பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு வாழ்வு கொடுப்பதே உயிர் கொடுப்பதே இந்தத் தொழில்தான், லட்சக்கணக்கான மக்கள் இதனை நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மக்கள் இன்று இந்தியாவினுடைய தேவையிலே 48 சதவிகிதத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் விம்சோ என்று சொல்கின்ற தொழிற்சாலை இன்று எத்தனை சதவிகிதம் என்று சொல்கின்ற சணக்கு என்னிடம் சரியாக இல்லை என்று சொன்னாலும் ஒரு சாலத்திலே 7 லட்சம் சேஸ்களுக்கு மேலே உற்பத்தி செய்யக்கூடாது, அதாவது இந்தியாவினுடைய தேவையிலே 15 சதவிகிதத்திற்கு மேலே நீங்கள் செய்யக்கூடாது என்று ஒரு எல்லையையும், உச்ச வரம்பை போட்டதும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தான் என்பதையும் நான் இங்கே நினைவு படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன், எனவே சுட்டுப்பாடற்ற முறையிலே நீங்கள் எந்தச் சாரியத்தையும் செய்யலாம் என்றக் அளவில் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்ததில்லை,

(நண்பகல் 12-00)

இந்தத் தடவை போட்ட அந்த எக்ஸ்சஸ் டியூட்டியில் இருக்கின்ற வேறுபாட்டை இதற்கு முன்னால் இருந்த அளவுக்கு நீங்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நாம் வேண்டுகோள் வைக்கலாம். அதை அவர்கள் பரிசீலிக்கலாம். அதற்கு முன்னாலே இன்று இந்தச் சிறு தொழில் செய்து கொண்டிருக்கும் அந்த மக்கள், சைவினைப் போடலாக இதைச் செய்து கொண்டிருக்கும் அந்த மக்கள் எந்தெந்த வசையிலே துன்பப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் பொட்டாசியம் க்ளோரைட் விலை அதிகப்பட்டிருக்கிறது. அதனைப் பயன்படுத்துகின்ற நிலையில் இருக்கிற ஒரு கம்பெனிக்கு எவ்வளவு எளிதாக அதனுடைய விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1989 மே 12]

பொட்டாசியம் க்ளோரைட்டை வேறு இடத்திலே வாங்கி, தமது தொழிலுக்குப் பயன்படுத்துகிறவர்களுக்கு அந்த அளவுக்கு அதனுடைய விலையைக் குறைத்துவிட முடியாது. அதைப்போல அட்டைப் பெட்டிகள் என்று சொல்கிற மேலே போடுகின்ற அட்டைப்பெட்டிகளுக்கு 15 சதவிகிதமாக இருந்த எக்ஸ்சஸ் டியூட்டி 35 சதவிகிதமாக ஆகியிருக்கிறதென்று சொன்னால் அதன் மூலம் விலை ஏறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது இந்தச் சிறு தொழிலில் டைனி செக்டாரில் ஈடுபடுத்தக் கூடியவர்கள் மிகவும் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்து இருக்கிற நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் அப்படித்தான் இருக்கிறார்கள். ஆதலால்தான் நாம் மத்திய அரசுக்கு இதை ஒரு வேண்டுகோளாக வைக்கிறோம். இப்படி இதை வேண்டுகோளாக வைக்கும் போது தமிழக அரசுக்கு ஒரு வேண்டுகோளை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன். எல்லா உறுப்பினர்களும் இதிலே உடன்படுகிறார்கள். அது என்னவென்றால், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே அந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு அந்தச் சிறு தொழிலுக்கு, அந்த டைனி செக்டாருக்கு விற்பனை வரி கிடையாது. அதற்குப் பிறகுதான் விற்பனை வரி 3 சதவிகிதம் போட்டார்கள். (குறுக்கீடு) அதன் பிறகு வந்த ஆட்சி என்று சொன்னால் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையிலோ அல்லது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையிலோ அமைந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி என்ன செய்ததோ, அதையே பின்பற்றி வந்தது. முதன்முறையாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு, அதற்கு 3 சதவிகிதம் வரி போட்டார்கள், மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆட்சியிலே ஒரு சதவிகிதத்தை அதில் குறைத்தார்கள். நான் இங்கே கேட்பதெல்லாம், 1967-க்கு முன்பு காங்கிரஸ் எந்த ஒரு தடத்தைக் காட்டியதோ, எந்த வழியைக் காட்டியதோ, எந்த வழியை நீங்கள் பின்பற்றி அப்போது நடந்தீர்களோ அதைப்போல இந்தத் துறையிலே உள்ள 2 சதவிகித விற்பனை வரியை ரத்து செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அது அந்தத் தொழிலுக்குப் புத்துயிர் கொடுப்பதாக இருக்கும். இதையும் செய்து விட்டு, மத்திய அரசுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கும் வசையிலே இந்த வேண்டுகோளை நாம் சமர்ப்பிப்போம் என்று சொல்லி, இந்த அளவுக்கு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் அந்தச் சிறு தொழில் செய்து கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு அதனுடைய உதவிக்கரம் நீட்டுவதற்கு உங்களோடு சேர்ந்து தயாராக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி, அமைகிறேன்.

* மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவையில் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றி. ஏற்கனவே இந்த அவையில் கவன

1989 மே 12] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்]

ஈர்ப்புத் தீர்மானம் என்ற வகையில் இந்தத் தொழிலுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடிகளைப் பற்றி இந்தப் பேரவையில் அங்கம் வகிக்கிற எல்லா உறுப்பினர்களும் தங்களது ஆழ்ந்த உவலையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திலே உரையாற்றிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சளுடைய வேண்டுகோள்களையும், இந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டு, டீப் பேட்டி உற்பத்தி செய்கின்ற அந்தச் சிறு தொழில் உற்பத்தியாளர் சளுடைய சோரிக்கைகளையும் ஏற்றுத்தான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் அன்றைக்கே சட்டப் பேரவையிலே அறிவித்தார்கள்.

இந்தப் பிரச்சினை குறித்து இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, மத்திய அரசினுடைய பிரிசிலனைக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுமென்று அன்றைக்கு அவர்கள் சொடுத்த அந்த உறுதிமொழியின் பேரில்தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே இன்றைக்கு முன்மொழியப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது உரையாற்றிய இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று, அதன்மீது தங்களது சூட்டுக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அந்த சவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்கு பதிலளிக்கிற நேரத்தில், மத்திய அரசு சமீபத்தில் அறிவித்த கலால் வரி விலக்கு சம்பந்தமாக இந்தத் துறை எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான ஆதாரங்கள், புள்ளி விவரங்கள் அத்தனையும் தொடர்ந்து இந்த மாமன்றத்தில் அன்றைக்கு வழங்கப்பட்டன. கலால் வரிக்கு விலக்கு அளித்திருந்தாலும்கூட, மூலப் பொருள்களுக்கு இன்றைக்கு வரி உயர்வு அதிகரித்ததன் சாரணமாக, மத்திய அரசு அறிவித்திருக்கிற இந்த வரிச் செலுகை, குடிசைத் தொழிலை மேற்கொண்டிருக்கிற அந்தத் தீப்பேட்டி உற்பத்தியாளர்களுக்கு எந்த வகையிலும் பலன் அளிக்காததோடு, மட்டுமல்லாமல், தொடர்ந்து அந்தத் தொழில் நசிந்து போகக்கூடிய அளவுக்கு மிகப் பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதையும் அன்றைக்கு நான் சுட்டிக் காட்டினேன்.

முழுவதும் இயந்திர முறையில் இயங்கும் பிரிவுகளுக்கு கலால் வரி ஒரு பண்டிலுக்கு முன்பு இருந்தது ரூ. 29.25. இப்போது அவர்களுக்கு விலக்களிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய வரி ஒரு பண்டிலுக்கு ரூ. 22.50. ஆக, ரூ. 6.75 அவர்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் குடிசைத் தொழில் மூலமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிற அந்தத் தீப்பேட்டிகளுக்கு—பண்டில் ஒன்றிற்கு ரூ. 2.50 மட்டும்தான்

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்] [1989 மே 12]

வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேறுபாடுதான் இன்றைக்கு சிறுதொழில் அதிபர்களை—குடிசைத் தொழில் மூலம் தீப்பெட்டித் தயாரிக்கும் தயாரிப்பாளர்களை மிகப் பெரிய பாதிப்புக்கு ஆளாக்கியிருக்கிறது.

இன்றைக்கு அந்த நிறுவனங்களுக்குப் புதிதாக வழங்கப் பட்டிருக்கிற சலுகை அல்ல இது. ஏற்கெனவே “விம்சோ” என்கிற அந்த நிறுவனத்திற்கு 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே தொடர்ந்து மத்திய அரசு இதுபோன்ற—பெரிய நிறுவனங்களுக்கு—வரிச்சலுகை அறிவித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. 1980 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1988—சமீபத்தில் அறிவித்த வரிச் சலுகையான ரூ. 6.25—வுடன் அந்த நிறுவனத்திற்கு இதுவரை ஒட்டுமொத்தமாக ரூ. 13.50. வரிச் சலுகை அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 1980—முதல் 1988 முடிய குடிசைத் தொழிலாக தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக—8 ஆண்டுக் காலத்தில்—ரூ. 2.50 மட்டும் தான் வரிச் சலுகை அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற வேறுபாடு—இத்தனை ஆண்டுக்காலம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற வரிச் சலுகையைத் தொடர்ந்து இந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட வேறுபாடு எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்றால்—இந்த 8 ஆண்டுக் காலத்தில் பெரிய நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது ரூ. 13.50, ஆனால் அதே நேரத்தில் சிறுதொழிலுக்குக் கிடைத்த வரிச்சலுகை ரூ. 2.50 மட்டும் தான். இந்த வரிச்சலுகையில் உள்ள வேறுபாடுதான் குடிசைத் தொழில் மூலம் தீப்பெட்டித் தயாரிக்கும் தொழிலாளர்களையும் தயாரிப்பாளர்களையும் பாதிக்கிற சாரணத் தால்தான் மத்திய அரசை இந்த மாமன்றம்—இந்த வரிச் சலுகையை பிப்ரவரி மாதம் 28 ஆம் தேதி அன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு வசூலித்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அதே அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இங்கே உரையாற்றிய மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர் இராமச்சந்திரன் அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களும், தமிழ்நாடு அரசு 2 சதவீத வரியைத் தள்ளுபடி செய்ததற்குப் பிறகு மத்திய அரசுக்கு இந்தக் கோரிக்கையை அனுப்ப முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இன்றைக்கு இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாமன்றத்தினுடைய கோரிக்கையை மத்திய அரசு எந்த வகையில் பரிசீலிக்கிறது—

1989 மே 12] [திருமதி சுப்புலட்சுமி செசுதீசன்]

பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற 10 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்களுக்கு நியாயம் வழங்குகிறார்களா அல்லது தொடர்ந்து இதைப் போன்ற பெரிய பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு மத்திய அரசு சலுகைகளை அறிவிக்கப்போகிறதா என்பதை நாம் பொறுத்திருந்து பார்ப்போம். மத்திய அரசு இந்த தீர்மானத்திற்கு என்ன முடிவெடுக்கிறது—என்ன மதிப்பு சொடுக்கிறது—என்று பார்த்து அறிந்து கொண்ட பிறகு நிச்சயமாக தமிழக அரசு தன்னுடைய பங்காக இந்த வரிச் சலுகையை அறிவிப்பதில் என்றைக்கும் தயக்கம் சொள்ளாது என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நாம் மத்திய அரசுக்கு ஒரு பரிசாரம் கேட்டு ஒரு தீர்மான வடிவில் இங்கே நிறைவேற்றி அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். பரிசாரம் கிடைக்கிறதா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொண்டதற்குப் பிறகுதான் தமிழக அரசு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்குத் தன் பங்காக எதைச் செய்ய முடியும் என்பதை நாம் ஆலோசிக்க வேண்டுமே அல்லாமல் இன்றைக்கு திடீரென்று 2 சதவீத வரிவிதிப்பை நான் அறிவித்து விட்டு, நீங்கள் பரிசாரம் சாணுங்கள் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டால்—அதுதான் ஏற்கெனவே தமிழக அரசு 2 சதவீத வரி விலக்கு அளித்து கிறு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளைக் காப்பாற்றிவிட்டதே—இனி மத்திய அரசு இதில் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமா என்பது போன்ற ஒரு நிலையை மத்திய அரசு எடுக்குமானால் அது கிறு தீப்பெட்டித் தொழிலதிபர்களை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கும் என்பதையும் அருள்கூர்ந்து மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

இது, அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முடியாது என்று எந்தக் சாலகட்டத்திலும் மறுக்கவில்லை. ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் திரு சீனிவாசன் அவர்கள் பலமுறை முதலமைச்சர் அவர்களையும் என்னையும் சந்தித்து, உடனடியாக இந்த அறிவிப்பை வெளியிட வேண்டும் என்று தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். நானும் இது குறித்து முதலமைச்சர் அவர்களிடம் பல முறை விவாதித்து இருக்கிறேன். அப்படி விவாதித்த நேரத்திலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் தீர்மானத்திற்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பதில் என்ன என்பதைப் பார்த்ததற்குப் பிறகு மாநில அரசு நிச்சயமாக பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிற தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு முன்வரும் என்ற அந்த உத்தரவாதத்தையும்

[திருமதி சுப்புலட்சுமி செகதீசன்] [1989 மே 12]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தந்து இருக்கிறார்கள். எனவே மாநில அரசு உடனடியாக வரி விலக்கை அறிவிக்க வேண்டும் என்பதை நீங்கள் வலியுறுத்தாமல் இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் இந்தச் சட்டமன்றத்தின் மூலமாக ஏகமனதாக நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி மத்திய அரசு இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது, 10 லட்சம் குடும்பங்களைக் காப்பாற்றப் போகிறதா அல்லது ஒரு பெரிய பன்னாட்டு தொழில் நிறுவனத்திற்குத் தொடர்ந்து தன்னுடைய சலுகையை அளித்துக் கொண்டு இருக்கப் போகிறதா என்பதை அறிந்ததற்குப் பிறகு இந்த அரசு நிச்சயமாக ஏற்கெனவே வற்புறுத்திய பாதைக்குப் பிழைக்கக் கூடுமையான துன்பத்திற்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிற அந்த மாவட்ட மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு இந்த அரசு முன் வரும் என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துக்காட்டி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே நான் அடிக்கடி இந்த 2 சதவீத வரியை நீக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அடிக்கடி வற்புறுத்துவேன் என்பதைவிட அடிக்கடி புலம்ப ஆரம்பித்து விட்டேன்; திரும்பத் திரும்ப. காரணம் என்னுடைய தொகுதியில் தான் முழுக்க முழுக்க தீப்பெட்டி உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் ஒரு ஓரமாகத் தீப்பெட்டித் தொழில் இருக்கும். என்னுடைய தொகுதியில் நூற்றுக்கு 90 பேர் அல்லது 99 பேர் தீப்பெட்டித் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே என்னுடைய புலம்பலைச் சருத்தில் கொண்டு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் சொன்னார்கள்—நான் என்ன முதலமைச்சராக ஆகிவிட்டேனா? இங்கு உடனடியாக வாக்குறுதி கொடுக்கச் சொல்கிறாயே என்றார்கள். அது என்னவோ அந்த நேரத்திலே, நள்ளிரவு நேரத்திலே அவர்கள் சொன்னார்கள்; சொன்ன வாக்கு பலித்து முதலமைச்சராக ஆகிவிட்டார்கள். எவ்வளவோ பேருக்கு சலுகை கொடுக்கிறார்கள். இது ஒரு குறிப்பிட்ட மாவட்டம் முழுவதும், குடியாத்தம் வரைகூட, மாநிலம் முழுவதும் பயன்பெறக்கூடிய ஒரு சோரிக்கை. எனவே அன்புகூர்ந்து அருள்கூர்ந்து இந்த 2 சதவீத வரியை நீக்குவதற்கு உத்திரவிட வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் சகோதரி சுப்புலட்சுமி அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகள் ஆறுதலாக இருந்தாலும் கூட இன்னும் கொஞ்சம் அந்தத் தொழிலிலே அவர்கள் எழுந்து

1989 மே 12] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

நிற்பதற்கு, விம்கோ நிறுவனத்தோடு போராடுவதற்குக் கொஞ்சம் வலுக் கொடுக்கும் வகையில் அந்த 2 சதவீத வரியை நீக்க வேண்டும்; அது காலில் இருக்கிற ஒரு சங்கிலி என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் தான் கேட்டுவிட்டேனே. உங்கள் பெயரையும் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடு) நேரத்திற்காகச் சொல்கிறேன். நான் இங்கு இல்லாவிட்டாலும் அறையிலிருந்து எல்லோருடைய பேச்சையும் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தேன். எனவே மறுபடியும் கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர்.ஆர். ரிக்கார்ட் பண்ண வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய அடிப்படையை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டு, மத்திய அரசு இயந்திரத் தொழிலுக்குத் தருகின்ற சலுகைகளையும் சுட்டிக்காட்டி அதேநேரத்தில் சிறு மற்றும் குடிசைத் தொழில் என்ற முறையில் நடைபெறுகின்ற இந்த தீர்ப்பெட்டித் தொழிலுக்கு நாம் பாதுகாப்பு அரணாக விளங்க வேண்டும் என்பதையும் இங்கே சுட்டிக்காட்டி இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக இந்த 2 சதவீத வரியையும் நீக்கிவிட வேண்டுமென்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பெ. சீனிவாசன் அவர்களும், அழகர்சாமி அவர்களும், நம் முடைய இலக்கியச் செல்வர் அவர்களும், கே.ஆர். சுந்தரம் அவர்களும், கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர்.ஆர். அவர்களும், இங்கே வலியுறுத்தி இருக்கின்றார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவரவர்கள் இங்கே பேசிய பொழுது சொன்னார்கள், நாம் ஒன்றைச் செய்துவிட்டு மத்திய அரசை ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைக்குக் காலையிலே நிறைவேற்றப்பட்ட மண்டல் குழு பரிந்துரைகளுடைய தீர்மானம் கூட அப்படிப்பட்டதுதான். நம் மாநிலத்திலே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, இன்றைக்கு நேற்றல்ல, 1927-ஆம் ஆண்டு முதல் செய்ய வேண்டியவைகளை எல்லாம் தொடர்ந்து செய்துவிட்டு இப்போது இன்றைக்கு மத்திய அரசைப் பார்த்து நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டு இருக்கிறோம். அதைப்போல, இதைச் செய்யக் கூடாதா என்று மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, அவர் அதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை; அதனால் அதைச் சொல்லாமல்—இதை அவர்கள் இங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய நண்பர் பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்திலே தேர்தல் பிரச்சாரப் பொதுக் கூட்டத்திலே இதை ஒரு கோரிக்கையாக அங்கு வைத்தார்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 மே 12]

அவர் குறிப்பிட்டதைப்போல நான் சொன்னேன், நீங்கள் இப்பொழுது எம்.எல்.ஏ.வும் அல்ல; நான் முதலமைச்சரும் அல்ல என்று குறிப்பிட்டேன். ஆனால் போதாத காலம், நானும் முதலமைச்சராகி விட்டேன், அவரும் எம்.எல்.ஏ. வாகிவிட்டார். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நிதி போதாத காலம். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நேரம் போதாத காலம் (சிரிப்பு) அவர் இங்கே அதை வலியுறுத்தி இரண்டு சதவிகித வரியை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நண்பர் கே.கே.எஸ்.எஸ்.ஆர்.ஆர். இங்கே பேசும் பொழுது எங்கள் ஆட்சியிலே மூன்று சதவிகிதம் நாங்கள் போட்டோம், இருந்தாலும் உங்கள் ஆட்சியிலே அதை நீக்குவீர்களா என்ற ஒரு அறைகூவலை இங்கே விடுத்தார்கள்..

நம்முடைய அழகர்சாமி அவர்களும், மார்க்சிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த கே.ஆர். சுந்தரம் அவர்களும் இதே கோரிக்கையை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது விற்பனை அளவு இரண்டரை இலட்சத் திற்கும் மேல் இருந்தால் விற்பனை வரி இரண்டு சதவிகிதம் என்று இருக்கிறது. அதைத்தான் நம்முடைய சமூக நல அமைச்சரவர்கள் இங்கே பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். நாம் இப்பொழுது வரியை நீக்கி விட்டால், நீங்கள்தான் அந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிலாளர்களுக்கு, தொழிற்சாலைகளுக்கு, சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு இந்தச் சலுகையை வழங்கி விட்டீர்கள், இந்தத் தீர்மானம் எதற்காக என்று கேட்கக் கூடும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது ஓரளவு உண்மையென்றாலும்கூட, எல்லாக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதற்கு ஏற்ப இந்த வரியை நீக்குவதால் மூன்று கோடி ரூபாய் அரசுக்கு நஷ்டம் வரும் என்றாலும்கூட, பேரவைத் தலைவரவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்காட்டியதைப்போல, நிதி போதாத இந்தக் காலத்தில், இழந்துவிட்ட நிதிகளையெல்லாம் சேர்க்கக்கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கின்ற அரசாக இந்த அரசு இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்த நம்பிக்கையோடு, இந்த மூன்று கோடி ரூபாயையும் எப்படியும் ஈடுகட்டிக் கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தோடு, இரண்டு சதவிகித வரி நீக்கப்படுகிறது என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

1989 மே 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “மைய அரசு அண்மையில் 1989-90 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் தீர்ப்பெட்டித் தொழில்களுக்கான கலால் வரி விதிப்பில் செய்த மாற்றங்கள் இயந்திர முறையில் தீர்ப்பெட்டி தயாரிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு வரிச் சலுகை சாதகமானதாகவும், குடிசைத் தொழில் மூலம் தீர்ப்பெட்டி தயாரிக்கும் அமைப்புகளுக்குப் பாதகமானதாகவும் அமைந்து விட்டன. 11 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு கலால் வரிச் சலுகை அளித்தும், வரிச் சலுகையால் இயந்திர முறையில் தீர்ப்பெட்டி தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் மட்டுமே பயன்பெற்றன. 10,000 குடிசைத் தொழில் அமைப்புகள் பாதிப்புக்கு ஆளாகியும் மூடப்பட்டும் விட்டன. இதன் காரணமாக வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் பத்து இலட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கும் நிலைக்கு ஆளாகி உள்ளனர் என்பதை இந்த மன்றம் மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறது.

மூலப் பொருள் விலை உயர்வையும் கலால் வரிச் சலுகையையும் ஒப்பீடு செய்கையில் குடிசைத் தொழில் மூலம் உற்பத்தி செய்யும் அலகுகள் மீண்டும் உற்பத்தியைத் தொடர இயலவே முடியாத சூழ்நிலையை கலால் வரிச் சலுகை உருவாக்கி விட்டது என்பதை இம்மன்றம் கவலையுடன் மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறது.

ஏழைத் தொழிலாளர் குடும்பங்களைப் பட்டினியிலிருந்து காப்பாற்றித் தொடர்ந்து வேலை வாய்ப்பு வழங்கவும், 10,000-க்கும் மேற்பட்ட சிறு மற்றும் குடிசைத் தொழில் அலகுகளைப் பாதுகாக்கவும், குடிசைத் தொழில் அலகுகளில் தேங்கிக் கிடக்கும் உற்பத்தியான தீர்ப்பெட்டிகளை விற்பனை செய்ய ஏதுவாகவும் மத்திய அரசு கலால் வரி விதிப்பில் செய்துள்ள மாற்றங்களைத் திருத்தியமைப்பது அவசியம் என்று இம்மாமன்றம் வலியுறுத்துகிறது.

எனவே, மத்திய அரசின் 1989-90 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் செய்த மாற்றங்களைத் திருத்தியமைத்து 1989 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 28-ஆம் தேதிக்கு முன் இருந்த கலால் வரி வித்தியாசத்தைத் திரும்ப நடைமுறைப் படுத்தி பிரச்சனைக்கு உடனடித் தீர்வுகான இப்பேரவை மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறது”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று ஒரு மனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.